

ЛЕГЕНДА ПРО ЗАПУХЛУ БАЛКУ

Сталося це давним-давно, коли в наших річках водилися настільки великі соми, що здатні були проковтнути качку. А велетні дуби, своєю величезною кроною, в спеку могли стати прихистком для цілого обозу чумаків.

В ці давні часи їхали нашими полями два козаки-побратими, втомлені після славної битви.

І коли їхні коні заїхали в балку, спокусившись соковитою травою, то товариші побачили диво-дивне: йшла затята боротьба між величезним отруйним павуком та хижим жовтобрюхом.

Жоден з супротивників один одному не піддавався, проте й сили вже обох покидали.

Козаки довго думали, кому ж допомогти: павуку чи жовтобрюху. Вирішили прийти на поміч змії.

Один з козаків взяв списа і проколов ним павука. Із нього бризнула отрута і потрапила на шкіру відважного чоловіка. Він одразу почав розпухати та покриватись червоними плямами. Розпух так, що не міг їхати ні верхи, ні сісти на коня.

Побратим поклав козака під великим дубом. А сам поїхав до найближчого села, де жив могутній знахар. Про якого казали, що він може будь-яку хворобу вилікувати та багато людей з того світу витягнув. Тільки на нього й була надія.

Козак так швидко їхав, що майже загнав коня. Старенька, низенька хата стояла на краю села. Під стріхою сушилися різні цілющі трави, на призьбі сидів чорний кіт з розумними зеленими очима, а з причинених дверей тягнувся запах знахарського зілля.

Не встиг козак постукати в двері, як на поріг вийшов дідуган з довгою бородою та напрочуд молодими очима. Знахар вислухав чоловіка та пообіцяв допомогти.

Не гаючи ні секунди зібрався в дорогу, прихопивши з собою свіжозварене цілюще зілля. Коли ж вони потрапили у балку, то побачили справжнє диво: жовтобрюх повзав по опухлому козакові. Де змія проповзала – пухлина відразу спадала.

З тих пір, в народі, прозвали балку Запухлою.

Знаходиться на межі сіл Кочережки (Павлоградський район) та Василівки (Новомосковський район).

**Складачі легенди Марія Лєдовська та Ірина Левченко
КЗ «Павлоградський історико-краєзнавчий музей»**